

Kjærlighedsvisen

om

Leonard og Mathilde.

Mel.: Ensom i Skovrige Dale o. s. v.

Elfsede Leonard, Mathilde! —
Mathilde var kjerlig og om.
Knappt nogen Dag de var skilte;
Et Aar forsvandt som en Drom.

„At Leonard du sad ved min Side,
Du svor mig din Tre og Tro,
Mitt Sind staar ei længer til at stride,
Der Sorger og Uro mon bo.“

„At Leonard! At Leonard hvor er du?
Jeg raaber, jeg Svar ikke faar.
Jeg tror at du haver mig sveget,
Men hvorfor, det ei jeg forstaar!“

„Jeg flyr over Bjerg, over Dale,
Jeg raaber til ingen Gavn,
Ja Klipperne heller vil svare,
Og Boverne hvistled' mit Navn!“

„Min Moder for længesiden døde,
Min Fader ei kjender jeg til.
Ei findes en Sjæl her paa Jorden
Som værge og hjælpe mig vil.“

„Den Tid, jeg i Ungdommens Dage
Opblomstred' i fagreste Vaar,
Min Fader fra Hjemmet borttreiste
Og alene min Moder da staar.“

V box 14:391

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30 40 50 60 70 80 90 300 10

0 mm

10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
110
120
130
140
150
160
170
180
190
200
210
220
230
240
250
260
270
280
290
300
310
320
330
340
350
360
370
380
390
400

„Her sidder jeg ene ved Stranden,
Dg Bølgen besynder min Fod,
Daas stirrer jeg udover Havet,
Men intet opfrisker mit Mod.“

„Dg gaar jeg i Lunden den grønne,
Dg tænker paa funderne Tid,
Da monne saa grandt jeg mærke,
At mig Skæbnen har været ublid.“

„Her hører jeg Fuglenes Stemme,
Sin Skaber de prise i Kor, —
At aldrig, aldrig forglemmer
Jeg Barndommens herlige Vaar!“

„Vel 14 Aar knapt jeg fyldte,
Da Elkov opflammet mit Bryst.
Leonard mit Hjerte jeg skjenkte
Med Barndoms uskyldige Lyst.“

„Som Blommerne vore i Dalen
Opvored Leonard og jeg;
Vore Foreldres Glæde vi vare,
Til Ulykke kjendte vi ei.“

„I Skogene sprang vi tilsammen,
Dg Haanden hverandre vi gav,
Dg svor hinanden ved Himlen
Trofskab til Død og Grav.“

„Dg som vi vandred' tilsammen
Dg leiret paa Græsbanen var,
I Lindetræets Bark han behændig
Med Kniven mit Navnetræk skar.“

„En Aften jeg sad i mit Kammer,
Leonard indtraadte til mig,
Han sagde: „jeg maa nu bortdrage,
Men snart jeg gjenkommer til dig!“

„Jeg ind til min Moder da ilede,
Med segned jeg for hendes Fod,
Der laa jeg i Taarerne badet,
Dg Leonard ved Siden stod.“

„Han lagde sin Haand da paa Sværdet,
Dg svor ved Skaberen god:
„Jeg skal dig aldrig forlade,
Før svømme jeg skal i mit Blod!““

„Han sagde: „Mathilde den skønne,
Vær glad i din Hu og dit Sind!
Om Aftenen, naar du vil bede,
Da gaa til den urgamle Lind.““

„Vore Navne i Barken er skrevet,
Dg voget tilsammen de er;
Saa bindes skal og vore Hjerter
Baade hisset i Himlen og her.“

„Dg Moder den gamle hun sagde:
„Min Datter vær trofast i Hu,
Han kommer vel engang tilbage,
Men Tiden den er ikke nu!““

„Om Aftenen, da Solen neddaled,
Bekjennende Dale og Fjeld,
Da ilede til Lunden vi begge,
At fige hinanden Farvel.“

„Han sagde: „Mathilde den skønne,
Knæl front nu ned med mig
Dg sværg mig Trofskabsloftet,
At aldrig du sviger mig.““

En Gulbnaal af Haaret hun tager,
Stak Fingeren saa Blodet randt,
Dg lod det paa Stenen falde,
Hans Navnetræk skrev hun grandt.

Tre Fingre hun holder i Beiret
Dg svor ved den høieste Gud:
„Saa sandt som mit Blod her nu rinder,
Saa sandt vil jeg blive din Brud.“

„Saa Farvel da, du min Elfte.
Levvel! Inden Aaret er slut
Saa kommer jeg sikkert tilbage
Dg da skal du blive min Brud!“

Den skønne Mathilde hun venter,
Hun venter med Længsel og Sorg;
Her sidder hun ene og sørger,
At udi sin Moders Borg.

Mathilde hun sidder og somner
Hans Billed i Silke og Guld.
„At Leonard“, hun sukker derunder,
„Blot du var mig nu tro og huld!“

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60
0 mm
0
Dg som hun nu sidder og sømmer,
Et Bud fra sin Moder hun faar:
„At, kjære min Datter, kom snartlig,
Thi nu jeg til Døden fremgaar.“

„Jeg hjem til min Moder da ganger,
Men at, altfor silde jeg kom,
Thi brustet var hendes Dine,
Dg borte var hendes Mand!“

„Dg at! Hvad skulde jeg gjøre,
Jeg arme, ulykkelige Barn, —
Min Leonard fra mig var vegen,
Hvor skal nu jeg støtte min Arm?“

„Jeg strax ned til Stranden da ganger,
Dg Leonard i Sindet jeg har.
Her skuer jeg udover Vandet,
Men — Forstanden borte alt var“.

„Saa gid du da være forbandet
Til Graven oplukker sit Svælg
Dg gid du blandt Helvedes Mander
Maa slæbe som ringeste Træl.“

„O grusomme Mathilde, hvad svor du?
O Gud du forlader min Bøn!
Nu bruser jo Stormen paa Havet,
Dg nu vil jeg bede for ham!“

„Nu her i min ensomme Celle
Jeg sidder af Kummer nedtrykt,
Mitt Haab kun paa Herren jeg bygger,
Til Himlen blir min Tilflugt!“

Pris 10 Ore.

Tilfjøs i Boghandelen i Pilestrædet No. 5, Kristiania. u. a.

Trykt i Nikolai Olsens Bogtrykkeri, Stortorvet 6.